

Casa de l'avinguda del Montseny número 24

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda del Montseny, número 24; carrer Vallvidrera, número 104
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.44537834627
Longitud: 2.0874881725653
UTM Est (X): 423775
UTM Nord (Y): 4588602

Classificació

Número de fitxa 08205 - 875
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3786401DF2838H0001BD
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 05/10/2024 - 21:19
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dc., 26/11/2025 - 15:58

Descripció

Xalet construït probablement a la dècada de 1940. És de planta rectangular, amb una esvelta torre. Consta de planta baixa, pis i golfes, amb teulada a dos vessants, de teula plana.

A la planta baixa presenta un porxo tancat. Al primer pis hi ha una porta amb llinda recta i un balcó amb barana de ferro. Al centre de la barana hi destaca un pinyó motllurat amb un plafó de majòlica blava de la Mare de Déu de Montserrat. A les golfes hi ha un òcul. Els paraments són arrebossats. El ràfec conté caps de biga de fusta. El carener de la teulada és amb teula verda i rematat amb una pinya ceràmica també verda. A l'esquerra de la façana s'alça la torre, semblant a un campanar d'església. A la part superior presenta dues finestres quadrades a cada cara. El ràfec és sobresortint, i la teulada adopta una forma piramidal amb una inclinació molt vertical i de perfil lleugerament curvilini. És coberta amb rajola marró i careneres de ceràmica verda.

Història

Segons dades del cadastre, no sempre del tot fiables, aquest xalet hauria estat construït l'any 1942.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

